

[Finansministeren.]

ning fulgt afskrivningslovens almindelige opstilling, og derved er service- og benzin-tankstationer kommer med under lovforslaget. Det er altså en praktisk regel, i stedet for at de lignende myndigheder skal sidde og se på afskrivningsreglerne og så pludselig være opmærksom på: ja men ham her, han har jo ikke denne ret, som alle andre virksomheder har, fordi det er en service-station.

Den anden afgrænsning, der har været drøftet, er den beløbsmæssige afgrænsning, hvor vi betragter det som en administrativ lettelse, at man kan blive fri for anlægs-udgifter, investeringsudgifter, på mindre end 50.000 kr. Det er ikke til at tale om egnsudvikling, hver gang der bliver bygget et hønsehus et eller andet sted ude på landet. Jeg tror, man må sige, at små-reparationer, og hvad der ellers kan finde sted på bestående ejendomme, ikke har meget egnsudviklingsformål. Vi vil derved kunne fjerne revl og krat fra loven og få de mere interessante opgaver tilbage.

Den geografiske afgrænsning kan naturligvis drøftes, og handelsministeren var inde på problemet. Her har man valgt de fem hårdest ramte amter, og man må være opmærksom på, at glider man fra dette kriterium og udvider kredsen af amter, bliver incitamentet i disse fem amter tilsvarende mindre. Muligheden for at få overført gode virksomheder til dem bliver mindre, hvis denne mulighed står åben for en række andre amter også. Der er nok meget, der taler for, at i hvert fald en del af de fem amter er de mindst attraktive områder for nye virksomheder, og derfor har man valgt dem. Praktisk kan vi ikke, som handelsministeren kan det med sine love, tage enkelte kommuner uden for de fem amter ind i lovgivningen. Det må så enten blive et helt amt, eller også må man blive stående ved den afgrænsning, der her har fundet sted.

Derudover har man diskuteret formålet med det lovforslag, jeg har fremsat. Der er naturligvis først og fremmest tale om hjælp til investering, og her kan man altså trøste sig med, at skulle det end kun blive en benzinstation, har dog nogle arbejdere været beskæftiget, mens denne benzinstation blev opført. Selve opførelsesarbejdet

vil man altså gerne give et incitament til i disse områder. Dernæst er det ideen at tiltrække nogle økonomisk gode virksomheder. Den øvrige egnsudviklingslovgivning tager først og fremmest sigte på, havde jeg nær sagt, at få de økonomisk dårlige virksomheder ud i egnsudviklingsområderne med statsgarantier osv. De, der ikke kan stå på egne ben, og de, hvis indtægter i hvert fald de første år vil være meget, meget små, kan hjælpes i kraft af alle de andre egnsudviklingsforanstaltninger. Men her er der en hjælp til de virksomheder, der går godt; de har gode indtægter og er derfor interesseret i de ekstra afskrivningsmuligheder gennem disse investeringsfradrag. Det er faktisk hovedideen i lovforslaget, at vi igennem dette investeringsfradrag kan få de gode virksomheder til at interessere sig for at placere filialer og nye fabrikker i de områder, hvor vi gerne vil have en stigende aktivitet.

Der er som sagt også et tidsmæssigt incitament, det er jo en kortvarig ordning. Ideen bag det tidsmæssige incitament — loven her skal træde i kraft for virksomhedernes vedkommende fra 1. oktober 1968 — er, at man inden 31. december 1970 i øvrigt vil have fået en udvikling i gang, der gør, at denne lovgivning kan blive overflødig. Den skal derfor netop hjælpe i intervallet fra nu af, og indtil handelsministerens og arbejdsministerens øvrige lovforslag kan begynde at virke. De virker nemlig ikke øjeblikkelig, sådan som dette lovforslag gør, der straks giver en lettelse til den aktivitet, der er i gang eller vil komme i gang i de nærmest kommende måneder.

Robert Christensen: Egnsudviklingsloven deler landet op i to områder: et egnsudviklingsområde og et område, der ikke er det. Her har Maribo amt hidtil hørt til egnsudviklingsområderne, men nu har vi her to lovforslag, et om investeringsfradrag, hvoraf det tydeligt fremgår, at Maribo amt ikke er med, og et lovforslag om ændringer af egnsudviklingsloven, hvor der var lidt tvivl, men hvor der efter handelsministerens svar ikke længere er det: det har heller ikke været meningen, at Maribo amt skulle være med her.

De argumenter, jeg har hørt — ikke her i dag, men andetsteds — for ikke at tage